

Vertrek en verzamelen

De dagen worden korter, het licht is minder intens, de ochtenden zijn fris, bladeren verkleuren en vallen op de grond. In de tamme kastanjabomen hangen de stekelige, felgroen gekleurde bolsters. Kleine, harde, pluizige bolsters bungelen in de beukenbomen. De twee majestueuze eikenbomen in mijn tuin zijn goed gevuld met eikels. Veel vaste planten in borders, die uitbundig hebben gebloeid, sterven beetje bij beetje bovengronds af. Aan alles is te zien en te merken dat het herfst is. Vandaag is een stralende dag voor wat geklus in mijn (moes)tuin. In het tuinhok pak ik het gereedschap en leg het in de kruiwagen.

Eerst loop ik naar de klimophaag, waar ik de lange, uitstekende, bloemloze takken weg knip. Bij de haag word ik getrakteerd op een symfonie van zoemende en fladderende zweefvliegen, hommels en bijen. Op veel bloemen zitten atalanta's en dagpauwogen; een vlinderinvasie lijkt het wel. Adem- en bewegingsloos kijk ik naar het drukke oranje gefladder. Ik geef de vlinders de ruimte, zodat ze zich vol kunnen tanken met de nectar. De atalanta's vertrekken binnenkort naar Zuid-Europa, zij hebben extra energie nodig voor de lange vlucht. De afgeknipte takken leg ik in de kruiwagen en loop verder de tuin in.

Het lijkt wel of er een feestje wordt gehouden in de eikenbomen; drukte en herrie. Geen sprintende eekhoorns over de takken maar vlaamse gaaien. Ik zet de kruiwagen neer en kijk met veel plezier naar de acrobatiek van de vogels. Hangend op de kop trekken en rukken ze de eikels van de takken. Vier tot vijf eikels verdwijnen in hun krop. Als een soort dop klemmen zij de laatste eikel tussen hun snavel om vervolgens, met de buit, naar hun territorium te vliegen. In het territorium begraven ze de eikels, als wintervoorraad.

Ik loop verder richting moestuin, om de laatste aardappelen te rooien. Ook in de walnotenboom is er drukte, dit keer zijn eekhoorns de schuldigen. Op een tak zit op zijn gemak, een eekhoorn. In zijn pootjes houdt hij de groene steenvrucht vast. Tussen zijn beide pootjes draait hij in hoog tempo, de noot rond en bijt de bast ervan af. Met de walnoot in zijn bek rent hij weg, de noot zal hij ergens begraven.

De geogste aardappelen, leg ik in een kist in de garage, bij mijn wintervoorraad. Net zoals de vlaamse gaai en de eekhoorn ben ik voorbereid op de aankomende winter.

Gertrude